

наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету. 2012. № 2.Т. 3. С. 13–21.

3. Алексеенко Н.В. Устойчивое развитие предприятия как фактор экономического роста. Экономика і організація управління. 2008. Вип. 3. С. 59–65.

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ

*Павлова Г.Є., д.е.н., професорка
Приходько І.П., д.держ.упр., професор
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

Механізм управління системи економічної безпеки включає в себе суб'єкт управління, об'єкт управління, способи, інструменти, ризики, економічну роботу, єдиний пристрій управління і взаємодії, єдину політику механізму управління забезпеченням фінансової безпеки підприємств.

Механізм управління забезпечення фінансової безпеки підприємства не може існувати без ряду ризиків, таких саме, як: підприємницького, операційного, інвестиційного, фінансового, товарного.

До механізму управління забезпечення фінансової безпеки суб'єкта господарювання відносять: суб'єкт управління, технічні засоби управління економічної безпекою, способи забезпечення, нормативно-правову базу забезпечення економічної безпеки, функції управління економічною безпекою.

До способів забезпечення економічної безпеки віднесемо належні, а саме: дедукції, синтезу, узагальнення теоретичних знань, аналізу, мотивації, планування, контролінгову, економічного регулювання, прогнозування.

Метою створення єдиного дієвого механізму управління забезпечення фінансової безпеки підприємства вважається досягнення кінцевого результату - отримання вигоди, а також забезпечення більш підходящого фінансово безпечного середовища підприємства[2].

Вивчивши підходи до механізму забезпечення економічної безпеки господарства наведемо приклад механізму управління забезпеченням фінансової безпеки на підприємстві (Рис. 1.).

Для досягнення дієвого механізму управління фінансової безпеки на підприємстві потрібно:

– втілити в життя довготривалу діагностику та прогноз зовнішнього і внутрішнього середовища господарства з метою актуального виявлення конкретних небезпек, загроз, ризиків та швидкого звикання до важливих змін, для забезпечення нескінченного процесу збільшення економічної безпеки підприємств;

- оцінка економічної безпеки підприємства на базі системного підходу розрахунку комплексних характеристик в динаміці, зіставленні, порівнянні з метою актуального виявлення загроз, небезпек та допомогу своєчасному їх запобіганню[1];
- визначення суб'єктів системи економічної безпеки підприємств;
- планування роботи господарства згідно системної протидії небезпекам і загрозам;
- складання єдиного механізму управління забезпечення фінансової безпеки суб'єктів господарювання;
- втілення оцінки вжитих заходів по забезпеченню економічної безпеки підприємства, а також проведення контролінгу на всіх стадіях виробничо-господарської діяльності підприємства[3].

Рис.1. Механізм управління забезпеченням фінансово-економічної безпеки на підприємстві

Отже, ключовою метою створення єдиного дієвого механізму управління забезпеченням фінансової безпеки підприємства вважається досягнення

кінцевого результату - отримання прибутку, а також забезпечення більш підходящого фінансово безпечного середовища господарства.

Література:

1. Мойсеєнко І. П./ Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навч. посібник / Мойсеєнко І. П., Марченко О. М. – Львів, 2021. – 380 с.
2. Подольчак Н. Ю. / Організація та управління системою фінансово-економічної безпеки: навч. посібник / Н. Ю. Подольчак, В. Я. Карковська. — Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2022. — 268 с
3. Фесенко А.В. Механізм забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства/А.В. Фесенко//Збірник матеріалів науково-практичної конференції молодих вчених і студентів «Молоді науковці-аграрники: традиційні й нові аспекти досліджень», (м.Дніпро, 28.02-02.03.2018 р.). - Дніпро: Друкарня «Стандарт»(ПП Бойко В.В.), 2018 – Том 1. — С. 96-98

БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ ПІДГОТОВКИ І ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Панченко В.О., здобувач гр. МгОП-1-23

Белов Д.С. здобувач гр. МгОП-1-23

Науковий керівник: Ткаченко О.С., к.е.н., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Прийняття рішень і їх реалізація – це безупинний і комплексний процес управління. Одночасно реалізуються різні за значимістю, рівнем і складністю рішення. Одні з них досить складні, трудомісткі і вимагають значного часу для своєї реалізації, інші – більш швидкоплинні і для їх виконання використовується менше сил і засобів. Але, так чи інакше, кожне рішення вимагає уваги і виконання. Дрібних справ на виробництві просто не буває.

Раціональність управлінських рішень значною мірою залежить від технологічного процесу їх підготовки і прийняття. Щодо його особливостей і структури існують різні погляди. Так, американський вчений С. Янг стверджує, що процес розробки раціональних рішень охоплює десять етапів:

1. Визначення цілей підприємства.
2. Виявлення проблем у процесі досягнення визначених цілей.
3. Дослідження проблем і з'ясування їх особливостей.
4. Пошук варіантів вирішення проблеми.
5. Оцінювання всіх альтернатив і вибір найоптимальнішої з них.
6. Узгодження рішень в підприємства.
7. Затвердження рішення.
8. Підготовка рішення до реалізації.
9. Управління реалізацією рішення.